

Olsztyn, dnia 27 marca 2013r.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

PN.4131. 211 .2013

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r nr 142, poz. 1591 z późn.zm.), **stwierdzam nieważność §3 uchwały Nr XLVII/371/2013 Rady Gminy Elk z dnia 22 lutego 2013r.** w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Elk, a także:

§7 załącznika do uchwały – w zakresie sformułowania „ i tylko wtedy, gdy nie są one uciążliwe dla sąsiednich nieruchomości”

§18 i §20 ust.2 lit. b) i c) załącznika do uchwały

Uzasadnienie

Rada Gminy Elk, powołując się na art. 4 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012r. poz. 391) oraz art. 40 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwaliła w dniu 22 lutego 2013r. Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Elk, stanowiący załącznik do uchwały.

W § 3 uchwały Rada zawarła zapis, iż traci moc uchwała nr XL/400/06 z dnia 31 marca 2006 roku w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Elk (Dz.Urz.Woj. Warmińsko-Mazurskiego z 2006r. Nr 67, poza. 1230).

Zapis powyższy, wskazywałby na to, że do dnia wejścia w życie badanej w niniejszym postępowaniu nadzorczym uchwały, obowiązywałby regulamin wprowadzony uchwałą Nr XL/400/06. Tymczasem, zgodnie z treścią art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw, regulaminy utrzymania czystości i porządku na terenie gminy uchwalone przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych regulaminów, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy i mogą być zmieniane w zakresie upoważnienia zawartego w ustawie zmienianej w art. 1. W konsekwencji, uchwała Rady Gminy Elk Nr XL/400/06 z dnia 31 marca 2006r. utraciła moc obowiązującą ex lege z dniem 31 grudnia 2012r.

W wyniku czynności nadzorczych, organ nadzoru stwierdził nadto, iż zapis §7 Regulaminu w zakresie, w jakim uzależnia możliwość dokonywania napraw pojazdów samochodowych od braku uciążliwości dla mieszkańców nieruchomości sąsiednich, oraz zapis §20 ust.2 lit.b) dopuszczający utrzymywanie zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolnej pod warunkiem, że nie sprawia to uciążliwości dla otoczenia, a także zapis §20 ust.2 lit.c) dopuszczający utrzymywanie pszczół pod warunkiem, że przylatujące i wylatujące pszczoły nie będą stanowiły uciążliwości dla właścicieli nieruchomości sąsiednich - są sprzeczne z obowiązującym prawem.

W ocenie organu nadzoru przywołane regulacje wkraczają w materię prawa sąsiedzkiego, regulowaną na gruncie art. 144 Kodeksu cywilnego, a w konsekwencji – nie mieszczą się w

kompetencji ustawowej. Wskazać należy, że Naczelny Sąd Administracyjny sygn.akt: II OSK 2012/12 uznał, iż „uzależnienie możliwości mycia i napraw pojazdów od braku uciążliwości dla innych osób i środowiska, po pierwsze wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 k.c., a po drugie wprowadza warunek braku zanieczyszczenia środowiska, który jest zbyt ogólny, mimo przykładowego wyliczenia, aby adresaci normy mogli go zachować”.

Również wprowadzony na mocy §18 Regulaminu obowiązek niezwłocznego usunięcia i poddania utylizacji padłych zwierząt należy uznać za sprzeczny z prawem. Obowiązek ten został nałożony na właściciela padłego zwierzęcia, a jeżeli właściciela nie można ustalić - na podmiot odpowiedzialny za utrzymanie czystości i porządku na danym terenie. Po pierwsze, sposób postępowania z padłymi zwierzętami reguluje ustawa z dnia 5 grudnia 2008r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, gdzie art. 22 ust.1 pkt 1 stanowi, iż właściciel, posiadacz lub zarządzający nieruchomością, obowiązani są utrzymywać ją w należyтым stanie higieniczno-sanitarnym w celu zapobieżenia zakażeniom lub chorobom zakaźnym, w tym – usuwać padłe zwierzęta z nieruchomości. Ponadto, wbrew zakwestionowanym zapisom Regulaminu, nakaz utylizacji padłych zwierząt nie jest nakazem bezwzględnym. Przepisy dopuszczają bowiem zakopywanie padłych zwierząt.

Zgodnie z art. 8 rozporządzenia WE nr 1069/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009r., ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, właściwe władze mogą postanowić, że martwe zwierzęta mogą być bezpośrednio usuwane jako odpady przez zakopanie. Regulacje rozporządzeń Wspólnoty Europejskiej znajdują bezpośrednie zastosowanie i obowiązują na terytoriach państw członkowskich. Jednocześnie też, na gruncie regulacji krajowych, pochowanie padłego zwierzęcia byłoby możliwe, pod warunkiem uzyskania zezwolenia wydanego w drodze decyzji administracyjnej przez powiatowego lekarza weterynarii, za zgodą wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Regulacje prawne nie wykluczają także organizowania miejsc stanowiących tzw. 'grzebowiska' dla padłych zwierząt. Jak stanowią przepisy w/w rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, martwe zwierzęta mogą być bezpośrednio usuwane jako odpady poprzez zakopanie.

Mając powyższe na uwadze należało rozstrzygnąć jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Do wiadomości:

- 1/ Przewodniczący Rady Gminy Elk
- 2/ Wójt Gminy Elk

WOJEWÓDZA
WARMIŃSKO MAZURSKI

mgr inż. Podziewski